

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิมวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๓/๒๕๔๕

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของจำเลย (นายธนิต จันทะยาสาคร) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐
มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำร้องของผู้ร้องซึ่งเป็นจำเลย ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๓๕๖/๒๕๔๕
ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ได้ความว่า กองทุนรวมเกมมาแคปิตอล โดยบริษัท
หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนายธนิต จันทะยาสาคร เป็นจำเลยต่อศาลแพ่ง
กรุงเทพใต้ในข้อหาผิดสัญญาตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ กู้ยืม ชื่อหลักทรัพย์ บัญชีเดินสะพัด ตามคดีแพ่ง
หมายเลขดำที่ ๒๓๕๖/๒๕๔๕ โดยจำเลยได้ลงนามในแบบคำขอเป็นลูกค้าซื้อขายหลักทรัพย์ และสัญญา
แต่งตั้งตัวแทนและนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และคำขอเปิดบัญชีทรองจ่ายเงินเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์
โดยแต่งตั้งและมอบอำนาจทั่วไปให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน) กระทำการ
เป็นตัวแทนหรือเป็นนายหน้าเพื่อซื้อ ขาย หลักทรัพย์แทนจำเลย โดยจำเลยยอมเสียดอกเบี้ยให้บริษัท ฯ
หากจำเลยผิดนัดชำระราคาค่าซื้อหรือผิดนัดชำระหนี้ใด ๆ นับแต่วันที่ผิดนัดหรือถือว่าผิดนัดเป็นต้นไป
อันเป็นเหตุให้จำเลยมีหนี้ค้างชำระอยู่กับบริษัท ฯ ในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสูงสุดตามประกาศของบริษัท ฯ
และประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งในวันทำสัญญาเท่ากับร้อยละ ๒๑ ต่อปี และภายหลัง
วันทำสัญญาดังกล่าวแล้ว จำเลยได้ตั้งให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ ฯ ชื่อหลักทรัพย์ (หุ้น)
หลายรายการ เป็นจำนวนเงิน ๕,๓๗๑,๔๐๘.๔๓ บาท และมีหนี้ขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ เป็นจำนวนเงิน
๕๕๕,๕๔๖.๒๒ บาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๖,๓๗๐,๘๕๔.๖๕ บาท

ต่อมาโจทก์ได้ทำสัญญาซื้อสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจ ซึ่งเป็นสิทธิเรียกร้องตามสัญญาสินเชื่อ
สัญญากู้ ทรสารหนี้ และสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับ
การดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนิน

กิจการได้จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีซึ่งรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เอส ซี เอฟ ฯ ที่มีต่อจำเลยโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยตกลงโอนสินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องต่าง ๆ ให้แก่โจทก์ และโจทก์ได้ติดตามทวงถามและมีหนังสือแจ้งให้จำเลยชำระหนี้ แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้

จำเลยยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ และยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐

ว่า “พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ ที่ระบุให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการแทนบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและนำทรัพย์สินออกขาย เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่บัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ แต่พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มิได้ระบุถึงการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวไว้ ทั้งมิได้ระบุการจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรี จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญกรณีดังกล่าวเป็นการออกกฎหมายที่ให้อภิสิทธิ์แก่บุคคลหรือนิติบุคคลที่เข้าซื้อทรัพย์สิน เป็นการไม่เสมอภาคกันในทางกฎหมาย เป็นการเลือกปฏิบัติ เป็นการให้เปรียบแก่บุคคลหนึ่งซึ่งบุคคลอีกฝ่ายต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรื้อการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ไว้ชั่วคราว เพื่อส่งความเห็นตามทางการให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย”

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้เห็นว่า จำเลยโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นดังกล่าว จึงให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐

และมาตรา ๕๐ และเป็นกรณีศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

เห็นว่า การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ นั้น

แม้ผู้ร้องจะยกบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ มาตรา ๓๐ ขึ้นกล่าวอ้างทั้งมาตรา แต่รายละเอียดตามคำร้องผู้ร้องโต้แย้งเพียง มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า เท่านั้น ส่วนมาตรา ๓๐ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคหก ผู้ร้องไม่ได้กล่าวอ้างว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อย่างไร หรือเพราะเหตุใด และไม่ได้บรรยายหรือระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิพร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง และระบุความประสงค์จะให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการอย่างไร พร้อมทั้งเหตุผลสนับสนุนโดยชัดเจน จึงไม่เป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ (๓) และ (๔) จึงไม่เป็นประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจำต้องวินิจฉัยในส่วนที่ผู้ร้องมิได้โต้แย้งไว้ นอกจากนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ วินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๕๐

จึงเหลือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

มาตรา ๒๖ “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๒๗ “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ โดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง”

มาตรา ๓๐ “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม”

พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการองค์การเห็นว่า บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการใดไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินงานได้ ให้รายงานรัฐมนตรีทราบ และให้คณะกรรมการองค์การมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีก ไม่น้อยกว่าสองคนมีอำนาจเข้าดำเนินการแทนบริษัทนั้นได้ทุกประการและทำการชำระบัญชีบริษัท กับให้ประธานกรรมการเป็นผู้แทนของบริษัทนั้น โดยให้ถือว่าเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น”

วรรคห้า บัญญัติว่า “การขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทนั้นให้เปิดประมูลโดยเปิดเผย หรือแข่งขันราคาตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้องค์การได้รับค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละหนึ่งของราคาที่ยขายได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบททั่วไปที่กำหนดให้การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๘ - ๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ วินิจฉัยไว้แล้วว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ซึ่งเป็นบทบัญญัติหลักการทั่วไปที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ตามที่บัญญัติในมาตราต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญนี้ทั้งโดยชัดแจ้ง และโดยปริยาย รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพที่รับรองไว้โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมายทั้งปวง

บทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนุญนี้แล้ว ส่วนรัฐธรรมนุญมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติถึงการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ให้นุคคลมีความเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมเพราะเหตุต่าง ๆ จะกระทำมิได้

สำหรับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ตราขึ้นเนื่องจากสถาบันการเงินมีปัญหาขาดสภาพคล่องและการเสื่อมลงของเงินกองทุนจากการมีสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจำนวนมาก กฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ และคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมา เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่กระทรวงการคลังมีคำสั่งให้ระงับการดำเนินการ โดยจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน เรียกโดยย่อว่า “ปรส.” มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่สุจริตของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการและแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการ โดยกำหนดให้บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการเสนอแผนเพื่อการฟื้นฟูต่อคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หากแผนแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ก็จะมีการดำเนินการเพื่อให้บริษัทนั้น เปิดดำเนินการต่อไป แต่หากแผนฟื้นฟูฯ ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบ บริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการนั้นก็จะได้ไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการที่คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินแต่งตั้งตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินฯ ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง จะเข้าดำเนินการเพื่อชำระบัญชีของบริษัท โดยการขายทรัพย์สินของบริษัทด้วยวิธีเปิดประมูลโดยเปิดเผย ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ได้เงินจากการประมูลมาเฉลี่ยแก่เจ้าหน้าที่ทุกรายตามสัดส่วน หากได้เงินไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้สินให้กับผู้ฝากเงินหรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ รัฐก็จำเป็นต้องชดเชยให้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องกระทำโดยเร็วเพื่อให้ทันต่อความเร่งด่วนของสถานการณ์ หากล่าช้าจะส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางแก่เศรษฐกิจโดยส่วนรวม ดังจะเห็นได้จากเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินว่า เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหา

ไม่สามารถดำเนินกิจการไปได้ตามปกติ และคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินให้กลับคืนมา สมควรกำหนดมาตรการในลักษณะของการแก้ไข ปัญหาสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล และจัดตั้งองค์การของรัฐขึ้นเพื่อกำหนดหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินมาตรการดังกล่าว เพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะของสถาบันการเงิน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ที่สุจริตของสถาบันการเงิน

เมื่อพิจารณาพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า แล้ว เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่ให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินและคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นองค์กรของรัฐเข้าดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ เพื่อแก้ไขปัญหาในระบบสถาบันการเงินและคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงิน เพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมา และให้คณะกรรมการที่คณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินแต่งตั้งตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อชำระบัญชีของบริษัทโดยการเปิดประมูลอย่างเปิดเผย ตามมาตรา ๓๐ วรรคห้า จนเสร็จสิ้นกระบวนการชำระบัญชี เพื่อให้เกิดความรวดเร็วทันต่อการแก้ไขปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ ซึ่งหากปล่อยให้ล่าช้าออกไปจะเกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นวิธีการดำเนินการในการชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพบางประการของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับในขั้นตอนหลังจากที่บริษัทถูกสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการ และไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูกิจการได้แล้ว พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า จึงเป็นบทบัญญัติที่ไม่ขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพจากการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมีผลใช้บังคับกับบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทุกบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการโดยคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้โดยเสมอภาคกัน มิได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในสถานะของบุคคลหรือสถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ฯล ฯ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ รวมถึงสิทธิและเสรีภาพที่รับรองโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพัน

รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคห้า จึงเป็นบทบัญญัติที่มีได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ แต่อย่างไร

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๑ คน คือ

๑. นายพัน จันทรปาน	๒. นายจิระ บุญพจนสุนทร
๓. นายนพพล เสงเจริญ	๔. นายปรีชา เฉลิมวณิชย์
๕. นายมงคล สระฐาน	๖. นายศักดิ์ เตชะชาญ
๗. นายสุธี สุทธิสมบูรณ์	๘. พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโจ
๙. นายสุวิทย์ ชีรพงษ์	๑๐. นายอภิย์ จันทนจุลกะ
๑๑. นายอุระ หวังอ้อมกลาง	

วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคห้า ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐

ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑ คน คือ

๑. นายจุมพล ณ สงขลา

วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ให้ยกคำร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคห้า ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ